

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/235/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115225323
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4115225323.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom, Karadžičova 2 Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanej: J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX R., o zaplatenie sumy 1.079,12 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 17C/448/2XX5-136 zo dňa 05.03.2XX9 v spojení s opravným uznesením č. k. 17C/448/2XX5-150 zo dňa 23.09.2XX9 takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie o d m i e t a .

Žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom č. k. 17C/448/2015-136 zo dňa 05.03.2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 17C/448/2015-150 zo dňa 29.03.2019 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 665,04 eura spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 165,60 eura počnúc od 01.07.2012 až do zaplatenia a 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 499,44 eura počnúc od 01.07.2012 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi voči žalovanej priznal náhradu trov koannia v rozsahu 22 %. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 2 písm. d), g), i), § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 a nasl., § 517 ods. 1, 2, § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 180, § 232 ods. 3, § 290, § 255 a § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia žalovanej sumy vo výške 1.079,12 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 23,40 % ročne zo sumy 293,26 eura počnúc od 04.05.2012 až do zaplatenia, 39% ročne zo sumy 560,49 eura počnúc od 04.05.2012 až do zaplatenia a s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 321,53 eura počnúc od 01.07.2012 až do zaplatenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 662,19 eura počnúc od 01.07.2012 až do zaplatenia ako aj náhradu trov konania. Žalobca v žalobe uviedol, že so žalovanou uzavrel dňa 18.09.2010 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, pričom obsahom predmetnej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 399 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru. Dňa 28.05.2011 so žalovanou uzavrel ďalšiu Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, obsahom ktorej bol záväzok poskytnúť žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 603,90 eura. Žalovaná si svoje povinnosti vyplývajúce z predmetného úveru neplnila riadne a včas, žalobca dňa 10.05.2012 odstúpil od úverovej zmluvy, pričom odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh žalovanej sa stal splatný v celom rozsahu dňa 30.06.2012.

2. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne len sčasti. Keďže zmluva, ktorá je predmetom konania, má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva obsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. písm. g), i) zákona o spotrebiteľských úveroch. Úver považoval za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, z čoho vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov za upomienky a ani žiadnych iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. V spore bolo preukázané, že žalobca si splnil svoje povinnosti zo zmluvného vzťahu so žalovanou, ktorej poskytol úvery vo výške 399 eur a vo výške 603,90 eura a aj to, že žalovaná si svoje povinnosti v celom rozsahu nesplnila, preto súd rozhodol, že žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi, zostatok nesplateného úveru na úverovom prípade č. 2624542 64468327 sumu vo výške 165,60 eura (399 -233,40) a na úverovo prípade č. 42684432179003 sumu vo výške 499,44 eura (603,90 - 106,46), čiže žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi celkovú sumu vo výške 665,04 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu spolu s uplatnenými úrokmi, poplatkami ako nedôvodnú zamietol.

3. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie navrhujúc napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podané odvolanie odôvodnia s odkazom na ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a), d), e), f), g), h) CSP a § 366 písm. a), c), d) CSP. Namietala, že ochrana, ktorú poskytuje Občiansky zákonník, umožňuje exekučnému súdu preskúmať spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku aj vtedy, ak spotrebiteľ nenamietá nekalý charakter tejto podmienky, pretože buď nepozná svoje práva alebo je odradený ich uplatniť z dôvodu nákladov, ktoré by súdne konanie predstavovalo. Pokiaľ by sa súd nestotožnil s týmto odvolaním, žiadala o povolenie splátok po 10 eur mesačne, pretože má mesačný príjem iba 60 eur. Na náhradu trov poukázala na dôvody hodného osobitného zreteľa podľa § 257 CSP. Napadnutý rozsudok považovala za neodôvodnený.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) posudzujúc o. i. aj včasnosť podaného odvolania rozhodol o tomto odvolaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) v súlade s nižšie citovanými zákonnými ustanoveniami:

5. Podľa § 362 ods. 1 prvej vety CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

6. Podľa § 121 ods. 1, 2, 4, 5 CSP: (1) Lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov. (2) Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty. (4) Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. (5) Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

7. Podľa § 125 ods. 1, 2 CSP: (1) Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

8. Podľa § 386 písm. a) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

9. V tomto prípade odvolací súd posudzujúc včasnosť podaného odvolania doručeného súdu prvej inštancie dňa 31.10.2019 z obsahu spisu zistil, že napadnutý rozsudok bol žalovanej doručený do vlastných rúk dňa 14.10.2019. Lehota na podanie odvolania v rozsahu 15 dní plynula od nasledujúceho dňa a napokon uplynula dňom 29.10.2019 (utorok), ktorý bol pracovným dňom. Odvolanie datované dňom 28.10.2019 bolo odoslané mailom súdu až dňa 30.10.2019 (streda) o 16.47 v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu, teda po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty. Aj keď

žalovaná následne odvolanie doručila súdu v listinnej podobe a autorizované dňa 04.11.2019, podané na poštovú prepravu dňa 31.10.2019, uvedené nič nezmení na skutočnosti, že už odvolanie v elektronickej podobe bolo podané po uplynutí zákonnej odvolacej lehoty. Odvolací súd z uvedeného dôvodu odvolanie žalovanej musel podľa § 386 písm. a) CSP bez vecného prejednanja ako oneskorené odmietnuť.

10. Vo všeobecnosti ak odvolací súd odmieta odvolanie podľa § 386 CSP, t. j. aj v prípade oneskoreného odvolania, pri posudzovaní nároku na náhradu trov odvolacieho konania vychádza zo zásady úspechu v odvolacom konaní vo vzťahu k § 255 CSP. Nárok na náhradu trov konania v takomto prípade prináleží strane, ktorá nepodala odvolanie. Odmietnutie odvolania je totiž po procesnej stránke považované za neúspech v konaní. Odvolací súd vzhľadom na to v súlade s ustanovením § 396 ods. 1, § 378 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP rozhodol, že úspešnému žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože mu v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).